

RUMASA ES REFÀ DES DEL PAÍS VALENCIÀ I CATALUNYA

El nou imperi Ruiz-Mateos

El gran 'holding' expropiat per Miguel Boyer i el govern socialista el 23 de febrer de 1983, torna amb força. Socis i intermediaris catalans i valencians vigilen qualsevol bona oferta de compra, i trauen la morta Rumasa de les seues cendres. Elx, Crevillent, Dénia, Ibi, València, Sant Sadurní o Barcelona ja han entrat dins de la xarxa de l'abella'.

Ismael L. Belda i Eduard Company

Portem creades un fum d'empreses i anem creant una gran quantitat de treball. Les recollim, les sanegem, les reflotem..., i es comença a contractar gent». **Joaquín Ernesto Yvancos Muñiz**, jove advocat i empresari valencià, és el número tres de la candidatura de l'ex-magnat de Rumasa, **José María Ruiz-Mateos Jiménez de Tejada**, i el seu home clau al País Valencià. El seu despatx, en una luxosa finca del carrer de Colom, 74, que sovint visita i utilitza Ruiz-Mateos, és el centre d'operacions econòmiques dels homes valencians de l'abella'.

Yvancos posseeix el dotze per cent

de les accions de Martínez Colomer, SA, Marcol. En aquests grans magatzems, amb seu central al carrer de Pius XII de València i un capital escriturat superior als 4.000 milions de pessetes, Yvancos és conseller i secretari i manté un dur enfrontament amb la família Ortells, propietària majoritària de la resta de les accions.

Juan Ortells Ferriz, president de Marcol, ho es també de Gestión y Desarrollo Empresarial, SA, on Joaquín Yvancos és conseller i apoderat. Aquesta societat dedicada a l'«assessorament, gestió, direcció i administració d'empreses de tot tipus», situada a la Gran Vía Ramón y Cajal de València, disposa d'un capital social de 300 milions de pessetes i és també un cen-

tre de llançament de les accions financeres dels homes Ruiz-Mateos.

«Jo vaig mirant empreses, me les ofereixen, les visite...», diu l'home fort de José María Ruiz-Mateos a València, accionista de moltes societats, entre les quals n'hi ha algunes d'agràries. «En la Comunitat Valenciana estem tocant molts sectors. D'alimentació, sobretot», precisa. A banda de l'interès de l'ex-gran cellerer de Jerez per les indústries del flam i la crema —adquisició de Dhul, SA, a Catalunya—, els seus cervells econòmics ja estan entrant a la construcció i a les immobiliàries.

Aquesta vessant especulativa dels negocis de Ruiz-Mateos al País Valencià és confirmada per Joaquín Yvan-

cos, qui afegeix: «Estem apostant per aquesta regió a fons».

«Mirem empreses contínuament —conta Yvancos—. Alacant i València són zones industrials molt concentrades, en les quals, si no es fa alguna cosa, pobles sencers, com Ibi o Crevillent, poden quedar-se sense feina. I sabem que l'empresari de base, el mitjà, el que és possible que desaparega, està amb Ruiz-Mateos. Tota empresa Rumasa —assegura— anirà bé».

Del Vinalopó a la Vall d'Uixó

Encara que el ric mallorquí **Gabriel Escarrer**, amb qui Mateos tenia entre mans diversos negocis a Barcelona abans de l'expropiació, va adquirir la cadena hotelera Rumasa —trenta-tres establiments a tot Europa— a través de la seua Cadena Sol, l'hostaleria també figura en el punt de mira de la reconstrucció de l'imperi Ruiz-Mateos, qui confirmava a aquest setmanari que els seus últims negocis —no pot tenir res al seu nom— «han anat fent-se a nom de terceres o quartes persones».

Yvancos Muniz, portaveu de l'home que s'ha entregat i ha fugit de la justícia en set ocasions, assegura que no agafen cap empresa en bancarota. «El tèxtil fa por, a Crevillent estan molt malament les catifes», observa l'empresari-advocat. No obstant això, Rumasa adquirí recentment l'important fàbrica de catifes Iberia, de Crevillent, gran exportadora inclús al món àrab d'aquest producte, i primera en el rànquing peninsular del tèxtil catifer, junt amb Alfombras Imperial. Del sector tèxtil també arribà fa setmanes una interessant oferta als intermediaris valencians de Ruiz-Mateos: el complex de roba vaquera, camises, sabates i vestimenta en general, agrupat sota la gran marca Lois. L'empresa de **Luis Sáenz Merino** i dels seus germans, posseïdora a més de les famosíssimes etiquetes Cimarrón, Alton, Caroché o Tejidos y Confecciones Espanolas, SA, Tycesa, ha eixit a la venda. De moment, sols hi ha converses i cap acord amb els socis de Rumasa.

Per les comarques del Vinalopó també ha volat l'*abella*. La gran empresa sabatera Paredes, d'Elx, va fer una oferta de participació o compra a l'empresari andalús. La gran indústria, primera marca mundial esportiva, ha travessat, segons els homes de Mateos, una crisi bastant dura, «perquè s'han vist fins ací —Yvancos es passa la mà pel coll— per pagar els seus creditors». De moment, com al joc dels barquets, la macroindústria dels germans **Qui-les** no ha estat més que tocada. Per a

les operacions financeres en el món sabater, els ruiz-mateistes de l'economia compten amb un gran industrial, un pes pesat del calcer il·licità, **Diego Martínez**'. Aquest empresari, encara que no figura a la llista de l'Agrupación de Electores José María Ruiz-Mateos, és el representant general de la candidatura.

Pel nord del País Valencià l'*abella* també pica. «Volem entrar en el món dels taulellers», confirma Joaquín Yvancos. A Castelló i a Manises són unes quantes ja les indústries del pavi-

Joaquín Yvancos, l'home de Rumasa al País Valencià.

ment i del taulell visitades. Ruiz-Mateos s'interessà també, sense arribar al tracte que ell negociava, per Imepiel, l'antiga Segarra, l'enorme empresa de la pell i la sabata de la Vall d'Uixó.

Gràcies al número nou de la candidatura, el valencià **Juan Esteve Francés**, el sector del joguet ha rebut moltes visites per arribar a compres. L'interès de Ruiz-Mateos per un poble com Ibi ha estat notori. Esteve Francés, amo de dues empreses de fabricació de moda i ex-directiu de Marcol, va ser responsable anys arrere de la famosa indústria Geyper.

Dins del País Valencià, Rumasa continua en tractes per a fer-se amb el policlínic privat de San Carlos, a Dénia. L'hospital és un dels sis que posseeix Asisa, Asistencia Sanitaria Interprovincial, la segona societat d'assistència privada després de la gran Sanitas. Ruiz-Mateos presentà l'oferta de compra de la totalitat de les accions d'Asisa per 5.000 milions de pessetes, en nom d'un grup sanitari privat hispano-estranger. Asisa compta amb un exèrcit de més de 30.000 metges i un llarg milió d'assegurats.

Vins i flams de Catalunya

El *holding* de l'*abella* ha tingut al Principat una notable presència comercial i econòmica, sobretot en el sector del cava, que va ser esborrada en la seva totalitat durant l'expropiació de l'imperi financer de Ruiz-Mateos el febrer de 1983. En concret, Rumasa controlava un 10 per cent del mercat dels vins escumosos, per darrere dels dos grans del sector: Codorniu i Freixenet. L'empresari de Jerez tenia en el mercat les marques Castellblanch, Conde de Caralt, Canals & Nubiola, Segura Viudas i René Barbier, conjunt que significava una producció de 14 milions d'ampolles a l'any, de les quals, 1,2 milions eren destinades a l'exportació.

Joan Gaspar i Solbes, vice-president del F.C. Barcelona, pròxim al Partit Popular, i relacionat familiarment amb el president del Banco Condal, **Guillermo Bueno Hencke**, figurava en el consell d'administració de les firmes del sector vinícola expropiades. Joan Gaspar és també president d'Hoteles Unidos, SA (HUSA), cadena turística que va competir, en el seu moment, amb Hoteles Agrupados (HOTASA), vinculats a José María Ruiz-Mateos. El nom de l'ex-director del rotatiu barceloní *La Vanguardia*, **Horacio Sáenz Guerrero**, es trobava igualment al consell d'administració de les empreses de cava de Rumasa.

La reprivatització de les firmes expropiades del sector va fer competir Codorniu i Freixenet, el dos colossos del cava —un 80 per cent de la producció global del país—, i va ser finalment **Josep Ferrer i Sala**, el president-gerent de Freixenet, qui va adquirir-les. La compra va costar 5.700 milions de pessetes i el compromís, a més de mantenir la plantilla dels 500 treballadors dels cellers de l'*abella*.

Jaime Lluch Casanellas, número 37 de la llista de Ruiz-Mateos per a les eleccions al Parlament Europeu, és propietari de Cavas Lluch, de la qual és directora comercial **Lourdes Toral Marqués**, número 7 de la llista de l'empresari andalús.

Lourdes Toral és la primera dona de la candidatura, i va arribar a Cavas Lluch provinent de la firma Ardevins, de Barcelona, una altra de les empreses vinculades a Ruiz-Mateos a Catalunya. Lourdes Toral va ser part afectada d'un enfrontament personal amb **Pino Riesco**, secretària i encarregada de les relacions públiques del cap de Rumasa. Pino Riesco fou una de les dues persones que acompanyaven

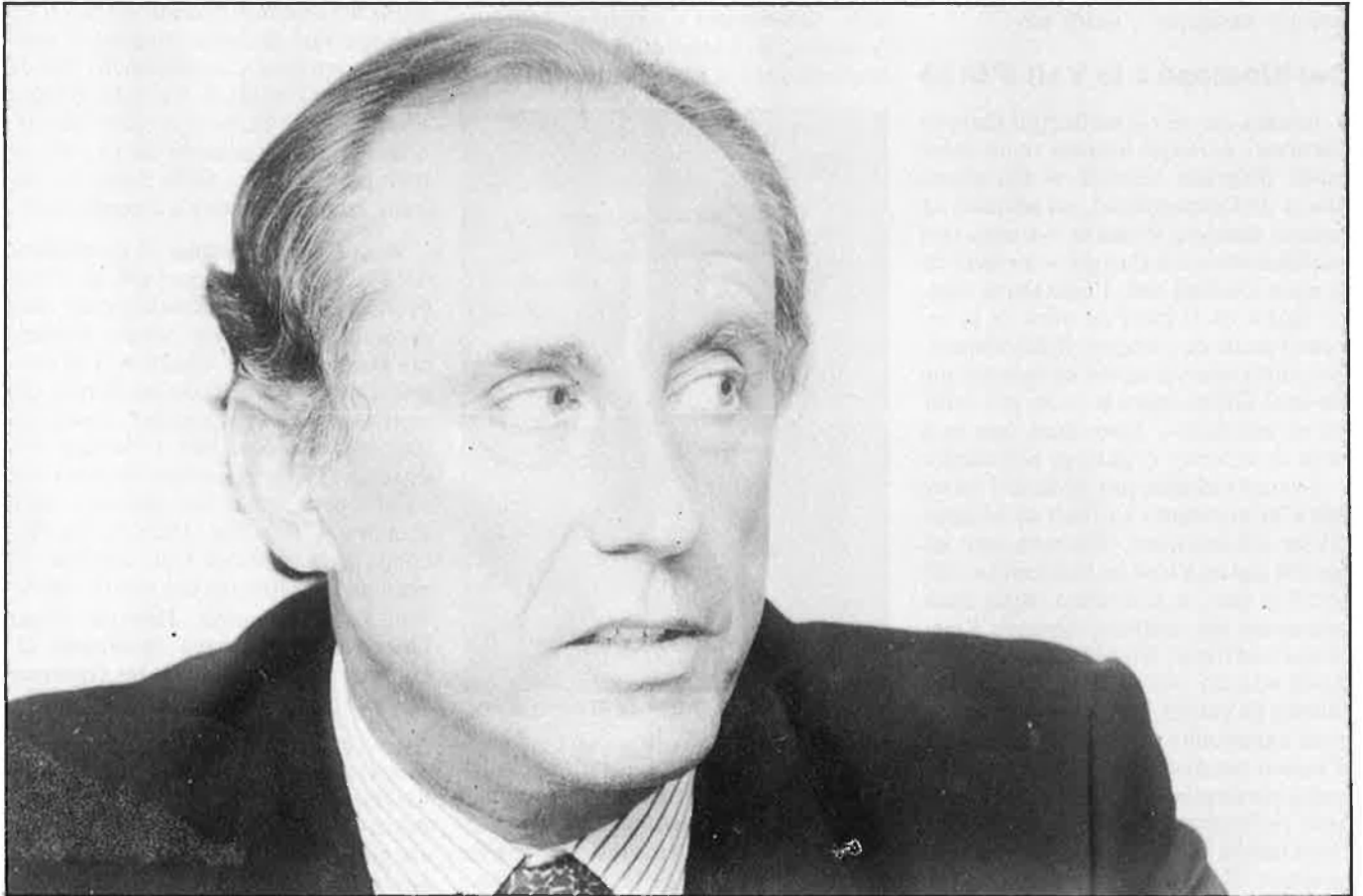
Ruiz-Mateos, el 15 de setembre de 1988, quan va ser detingut en una àrea de servei de l'autopista A-7, als afores del Vendrell, a Tarragona.

Dins del sector vinícola, a principis de l'any passat, José María Ruiz-Mateos va adquirir els cellers de Cava Robert J. Mur, que és com la firma està registrada en els arxius del Consell Regulador dels Vins Escumosos. Els

cellers, situats a la població catalana de Sant Sadurn d'Anoia, comercialitzen també els seus productes amb la marca Aristot.

Daniel Rodríguez Gutiérrez, per la seva banda, ex-director general de Viajes Internacionales Expreso, i Hoteles Agrupados (HOTASA), totes dues pertanyents a Rumasa abans de l'expropiació, és en l'actualitat conseller

delegat de l'empresa catalana Berlax, SA. Home de l'òrbita del *holding de l'abella*, Daniel Gutiérrez, a finals de 1988, va signar la compra-venda de la firma alimentària Dhul, SA, amb el seu antic propietari **Ignacio Fernández Sanz**. L'operació, que voltava els 2.000 milions de pessetes, converteix Berlax, SA, en un dels pilars de la nova Ruiz-Mateos, SA-Dhul. □

JOSÉ MARÍA RUIZ-MATEOS, CANDIDAT EUROPEU AMB ORDRE DE CAPTURA

«El govern haurà de pactar i pagar-me Rumasa»

L'Opus, Boyer i la banca de Rafael Termes són les seues obsessions. L'emperador de l'«abella» parla prop de Madrid sobre la seua seguretat a l'hora d'anar a Estrasburg, i sobre la seua por que el maten. I està convençut que el govern socialista acabarà oferint-li un pacte.

I. L. B.

Sembla que la seua filla Paloma no pensa parar fins a estampar-li en plena cara un pastís a Isabel Preysler.

—La seua fracassada acció ha d'arribar ara fins al final. No m'agrada la violència, però, al cap i a la fi, dolç contra dolç, la careta de *la china*, no fa mal.

—*Manté vostè una cacera particular contra la dona de Miguel Boyer i l'exministre.*

—Van ser ell i *la china* els que es van aprofitar a fons de les meues expropiacions. Els que, amb corrupteles i trames, van fer molts diners amb l'estranya venda de Galeries, Loewe i molts altres negocis...

—*Boyer no deu dormir.*

—Boyer no dorm i damunt és mig

bovo. Boyer ha d'anar-se'n d'Espanya. De fet, ja des del PSOE li han ofert alguna volta una ambaixada a Amèrica.

I a la Preysler ja se li ha acabat el contracte amb Porcelanosa. És la parella més antipopular del país.

—*Les seues accions són massa estrambòtiques, ¿no?*

—Davant de les abusives limitacions imposades per la TVE, no em queda